

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ Α' ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 10^{ον} - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 11

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Σ. Τ. Γ. 902 Β. ΣΑΒΒΑΤΟΝ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1948

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 500

Ο ΓΡΑΜΜΟΣ

Νέα τρόπαια και νέες έποποιίες επιτυγχάνει ο Στρατός μας στον αίματοβαμμένο Γράμμο. Νέοι άγώνες, άφραστοι ήρωισμοί κοσμούν τον τιτάγειο άγώνα μας. Ποιός μπορεί να τό άμφισβητήσει; Σήμερα όλη ή άνθρωπότης έχει στρέψει τα όματα πάνω στις άετοράχες του Γράμμου.

Εκεί διεξάγονται οι μεγαλύτερες έπιχειρήσεις σε ένταση και έκταση από κάθε άποψη. Το ύψωμα Κλέφτης επί του Σμόλικα θυμίζει την δόξα του Ίβάν και του Μοράβα. Εκεί έφεταν ήρωες κ' έδώ μάχονται ήμίθεοι. Εκεί επάνω στα άφιλόξενα βουνά και στις δασωμένες περιοχές ή μικρή Έλλάδα μας δίνει τη μεγάλη μάχη του πολιτισμού. Δεν είναι ή πρώτη φορά. Μαθημένη από άγώνες και άντιστάσεις. Κάθε τόσο φυλάει Θερμοπύλες. Κάθε τόσο και κάτι προσφέρει στην ιστορία του πολιτισμού. Κάθε σελίδα είναι γεμάτη από θυσίες και όλοκαυτώματα.

Για τη μικρή, αλλά μεγάλη σε δόξα και τιμή Έλλάδα μας, αυτά δεν ύπολογίζονται. Η θυσία και το όλοκαύτωμα είναι για μας το σύμβολο, ή νίκη. Είναι ένας θρύλος, είναι ένας σταθμός, για τ' ανώτερα ιδανικά της ακατάλυτης Φυλής μας.

Δεν την φοβίζουσι όγκοι στρατού, ούτε άπειλές φαμαρώνων. Ξέρει να πολεμά, γιατί ξέρει να ζήσει. Αδιάφευτος μάρτυς ή τρισηχιλιετής Ιστορία της, αυτά μας διδάσκει. Η ιερά παρακαταθήκη είναι γεμάτη από άγώνες και έπη. Δεν θα έπεταθώ, γιατί σ' όλους είναι γνωστά. Υπάρχουν όμως και άριστεμένοι τυραννισκοί, που από σκοπού τό άγνοούν. Αυτό όμως δεν μας ένοχλεί. Ο Έθνικός μας Στρατός θα δώσει σύντομα τό τελειωτικό κτύπημα και έτσι θα παραδεχθούν, παρά την θέληση των, πως μέσο σ' αυτό τό Κράτος, που λέγεται Έλλάδα, μόνο ήρωες υπάρχουν, άπόγονοι των υπερασπιστών της Έλευθερίας και της Δικαιοσύνης του Κόσμου.

Όσες θυσίες και άν στοιχίσω τό τιτάγειο άγώνα επάνω στο

Γράμμο, που τό τέλος του θα σημάνη τό τέλος του Συμμοριτισμού, ή Έλλάς δεν πρέπει να τις ύπολογίζει. Γιατί ό σημερινός άγών της Έλλάδος είναι άγών υπέρ πάντων εναντίον της Βίας, της Πολιτικής Απάτης, της Αναρχίας. Είναι άγών άγιος, ιερός. Και στον άγώνα αυτόν θα νικήσωμε όπωσδήποτε. Γιατί ό έχθρός δεν έχει κανένα ήθικό έρεισμα.

Τί φταίει ό αγρότης που εκπατρίζεται από τό χωριό, από τις ειρηνικές δουλειές του; Τί φταίει ή οικογένεια να διαμελίζεται, τα σπιτία να καίγονται σαν πυροτεχνήματα από τις θορυβικές όρδές χωρίς οίκτο; Σε τί φταίει ό ύπάλληλος — ό δάσκαλος που άφησε την έδρα του, ό παπάς, τό δεσποτικό του; Όλοι αυτοί δεν είναι θύματα της επικρατούσης αναρχικής καταστάσεως;

Μόνο ό φύσει μοχηρός, ό κακόπιστος, ό έμπαθής θα μπορούσε να τ' άγνοήσει όλ' αυτά τα δράματα της νηλιοκαμένης ύπαίθρου.

Ο έλεύθερος κόσμος όμως τό έχει ήδη καταλάβει. Μά πιό πολύ άπ' όλους τό έχει νοιώσει ό άρκετά δοκιμαζόμενος Έλληνικός Λαός.

Η μάχη του Γράμμου δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ή άμετάκλητος άπόφασίς του να θέση τέρμα στα δεινά του. Ο Γράμμος είναι ό μεγάλος μας σταθμός. Από έδώ άνοίγει ένας καινούργιος δρόμος, και ή άνατολή κάποιας μεγάλης νίκης, που θα συντριφή κάθε αντίστασι του συμμοριτή, χαρίζοντας την πολυπόθητη ειρήνη εις όλη τη χώρα μας. Η πορεία των έπιχειρήσεων του άγώνος θα άποβή υπέρ των Έθνικών μας όπλων. Και θ' άποβή, γιατί ποτέ δεν έλειψε ή πίστις, και γιατί κι' έμεις τό ύποσχόμεθα.

Ο Έλλην μανητής ήδη έπαληθεύει τας άσιτοδόξους προβλέψεις της Έλληνικής και Διεθνούς Κοινής Γνώμης, εις τον άρξάμενον άγώνα.

Ν. Γ. ΠΕΠΠΑΣ
3ος Λόχος

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΜΕΛΤΕΜΑΚΙΑ

Η λέξη δεν έχει Έλληνική ύπηκοότητα. Η συμπεριφορά όμως αυτού του άνέμου κάθε άλλο παρά δικαιολογεί την χαλεπτική του όνομασία. Όλα αυτά τα λήγοντα εις ακής, ακια, ουλα, ισα κλπ. σημαίνει κατ' άρχην ότι φανερώνουν έννοιες άρκετά συμπαθείς.

Τα μελτεμακία όμως δεν λένε κάτι τέτοιο.

Εκινάει από τό βορρά — όπως πολλοί καιοί άνεμοί — έπιμένοντας να παριστάνουν τον Όθέλλο του καλοκαιριού. Πετάνε τη λεοντή της γαλήνιας θαλασσινής επιδερμίδας και ξεσκαπάζουν τις βαθείές της ρυτίδες. Ολόλευκα χιλιάδες νεράνια άλογα κυνηγιούνται πάνω στην ύγρη έπιφάνεια σε μια άτέλειωτη κούρσα. Αυτά συμβαίνουν στη θάλασσα. Αλλά και στη γη δεν γίνεται λιγότερη άνακατοσύρα. Η γη, ή άξιοπρεπής γρηούλα, τινάζεται από την χωματιά για της πούδρας, και ένα σκούρο πέπλο σκεπάζει σαν μπλερέζα τις άπρηχαιωμένες χάρες της προστευτικά από τις ήλικές άχτίδες. Η χαματένια όμίγλη υπερέχει την όρατότητα κατά πολλά δέκατα σε έννευριστικό σημείο, όπως, π.χ., οι μακρούς φούστες της μόδας.

Κι' αυτά τα κάνουν τα μελτεμακία.

Οι ειδικοί — αυτοί που πρώτη φορά βλέπουν θάλασσα — λένε πως ήρθαν κάπως πρώιμα φέτος. Δεν με πολυσκοτίζει, σάς βεβαιώνω, τό άν ήρθαν νωρίς ή άργά ή στην ώρα τους. Προτιμώ τό γεγονός. Τό ότι ήρθαν όλησδήποτε. Και ποιά πολύ

τό ότι έπεσκέφθησαν τό νησί μας. Μελτεμακία στο Μακρονήσι. Σημαίνουν πολλά πράγματα.

Λένε πως ό Θεός μαζί με όλα τα δημιουργήματά του έφτιαξε κι' ένα που δεν έχει κανένα προσορισμό. Τις μύγες. Έγώ όμως έχω βρή τη λύση. Τις έφτιαξε για τους τεμπέληδες. Έ! έτσι και τώρα μπορώ να σάς βεβαιώσω πως και τα μελτεμακία τούφτιαξε για τους τεμπέληδες του νησιού μας. Στα μεγάλα δράματα της άνθρωπότητας χάνονται μερικές χιλιάδες, μερικά εκατομμύρια ψυχούλες. Όταν όμως φύσαση στο νησί μας — μελτεμακία είπαμε — σκεφθήκατε πόσα εκατομμύρια θερμίδες χάνει κάθε τεμπέλης να τινάζει τις κουβέρτες του; Και να ταν μωο αυτό...

Οι καραβάνες, τα ρούχα, τό πρόσωπο, όλ' αυτά τα άντικείμενα παίρνουν ένα ελαφρό σοκολατί χρωματάκι, σαν πλάτη κολυμβήτριας τό φθινόπωρο.

Άμα τελειώσουν τά... μελτεμακία αυτά, άκούστε τί πρ πει να γίνη: Τα πληρία, τα πουκάμισα, οι φανελλίτσες, τα παντελόνια, τά... άλλα, οι κάλτσες πρέπει να μπουγαδιαστούν. Τό κορμί έως την τελευταία του λεπτομέρεια να σαπουνιστή. Οι άρθύλες να γυαλιστούν.

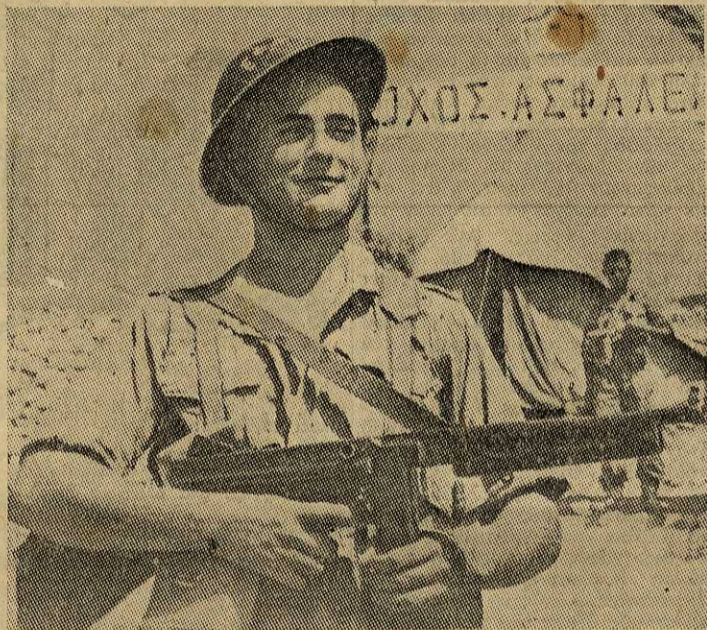
Μά τό πιό σπουδαίο δεν τό παμε. Οι μνηστήρες της στρατιωτικής Πηνελόπης, οι άδειοχιοί, όπως λέγονται, πρέπει να περιμενούν να γίνη γαλήνη, γιατί καίκι είν' αυτό, δεν είναι υπερκακάνιο, φουρτουνασμένη θάλασσα περνάει, κλπ...

Θα σταματήσω όμως ως έδώ, γιατί πρέπει να πλυθώ...

Άν δεν κατάφερα να σάς ευχαριστήσω μ' όσα γράφα ως τώρα, ή σκονίτσα άπ' τά... μελτεμακία μ' έβγαλε πάντως άσπρηπρόσωπο...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΕΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΣΚΑΠΑΝΕΥΣ

ΟΙ ΤΙΜΗΜΕΝΟΙ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ

Η ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΧΑΛΑΝΔΡΙΤΣΗΣ

Με χαράν και ένθουσιασμόν ή έφημερίς μας άνήγγειλεν εις τό προηγούμενον φύλλον της την ένθρονηση της ήρωικής συμπεριφοράς, που επέδειξαν οι τέως Σκαπανείς Μακρονήσου, νύν όπλίται του Κ.Β.Ε. Πατρών, κατά την έπιχείρησιν της 5-7-48 εναντίον των συμμοριτών παρά την θ'σιν Κομμάρες Άχαΐας.

Ο ήρωισμός και ή αυτοθυσία των Σκαπανέων μας έξήρθη εις την Η. Δ. του Διοικητού Κ.Β.Ε. Πατρών (Αντ)ρχου κ. Ρούσου Γ. της 7-7-48. Δι' έτέρας ήμερησίας διαταγής του αυτού Κέντρου της 12-7-48 διεμνημονεύθησαν οι διακριθέντες Σκαπανείς, οι όποιοι και έπροτάθησαν διά διαφόρους ήθικας άμοιβάς.

Μεταξύ τούτων διαλαμβάνονται οι κάτωθι του Τάγματός μας:

- 1) Στρατ. Αΐσιπος Δημήτριος του Ανδρέα, πεσών επί του πεδίου της μάχης και προτάθηκε διά τον βαθμόν του έπιλοχου και τον Πολεμικόν Σταυρόν Γ' Τάξεως.
- 2) Τσαπάτος Άγγελος του Άστ. και Καμπύλης Αντωνίου του Άντ., τραυματισθέντες και

προταθέντες διά τον βαθμόν του δεκανώως και τον Πολεμικόν Σταυρόν Γ' Τάξεως.

- 3) Μελετίου Γεώργιος Χαρίλ., Εύαγγελός Γεράσιμος Κων/νου, Βαμβόκας Άθανάσιος του Ι., Σολωμός Άθαν. Κων, Τζιρούλης Ζωΐδης Έμμ., Γιούβανης Άναστ. Εύαγγ., προταθέντες διά τον Πολεμικόν Σταυρόν Δ' Τάξεως.
- 4) Βαρδίκας Γεώργιος του Θ, και Γεράνης Άγγελος του Σπ., προταθέντες διά τό μετάλλιον Έξαιρέτων Πράξεων.

Διά της Η. Δ. Α' Τάγματος Σκαπανέων της 26-7-48 έγνωστοποιήθη και έξήρθη ή ήρωική δράσις αυτών.

Ο Διοικητής μας Ταγματάρχης κ. Α. Βασιλόπουλος άπήλυθε προς μέν την οικογένειαν του ήρωος Αϊσώπου Δημ. θερμόν συλλυπητήριον γράμμα έξ όνόματος του Α' Τάγματος, προς δε τους έν Πατρίαι Σκαπανείς μας, των όποιων ή έπίδειχθείσα μαχητικότητα όφείλεται κατά τό μεγαλύτερον ποσοστόν εις την άκούραστον προσπάθειάν του, έμπνευσμένον συγχαρητήριον έγγραφον.

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

ΤΟΥ Κ. ΑΝΤΡΕΑ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

Τώρα που ό ελληνικός στρατός καταφέρνει πάλι έξοντωτικά πλήγματα στό οργανωμένα συμμοριακά συγκροτήματα του ψευδοδημοκρατικού Μάρκου, δεύτερη πρότασή του «συνδιάλλαξης» ήρθε να συμπληρωσθή και ν' άνανέωση την πληρηφή ραδιοφωνική δήλωσή του, που έξαπέλυσε ύστερα από τις όλέςτριες γι' αυτόν έπιχειρήσεις της Ρούμελης, λέγοντας ότι «... ή δημοκρατική Κυβέρνηση Έλλάδας είναι έτοιμη να ύποστηρίξει όποιαδήποτε πρωτοβουλία από όποιαδήποτε πλευρά κι' άν προέρχεται, που θα μπορούσε να βοηθήσει στό να βρει ή Έλλάδα τον έαυτό της και την ήσυχία της».

Ευτυχώς για μας — και δυστυχώς για τον Μάρκο και τις όρδές του — ή Έλλάδα δεν έχασε ποτέ τον έαυτό της, ώστε να τον γυρεύει τώρα από την ύψηλη συγκράταβαση και τη γενναιοδωρία του άρχηγού των προδοτών και των δολοφόνων. Άν έχασε κάτι, είναι ή ήσυχία της, τ' αγαθά της, οι κόποι του λαού της και τό πολύτιμο αίμα των έλευθεσών τέκνων της που χύθηκε και γίνεται άκόμη, άκρίβως για να μη γάσει ή Έλλάδα

τον έαυτό της γάνοντας την έθνική της έλευθερία. Είναι λοιπόν, τραγικά γελοίο να παρουσιάζεται σήμερα ό πρωταγωνιστής της ελληνικής συμφωρίας με την προσωπίδα του έλεήμονος Σαμαρείτου και του έθνικού εύεργέτη, και με συγκινημένη τάχα φωνή για τα παθήματα του λαού μας, που αυτός τά προκάλεσε και κάθε μέρα τά πολλαπλασιάζει. να γυρεύει τη μεσολάβηση «όποιοιδήποτε» για να πάψει να μας καταστρέφει! Άλλά πέρασαν πιά οι καιροί που εύκολα πέφταν μερικοί άφελείς στις παγίδες της άπατηλής κομμουνιστικής αίσθηματολογίας.

Στη σημερινή Έλλάδα, στην Έλλάδα που προβάλλει πάλι έκθεματώτικα στα βουνά της Ρούμελης και του Γράμμου, δεν υπάρχουν πιά άφελείς. Υπάρχει μονάχα τό μέγα πλήθος των ένθουσιασμένων και άποφασισμένων μαχητών της έλευθερίας, κι' από την άλλη μεριά, ή έλανίστη έκείνη μειονότητα των συνειδητών προδοτών του Έθνους των με έπί κεφαλής τον ψευδοδημοκράτη και κυνικότατο Μάρκο. Άνάμεσα στις δυό αυτές τόσο αντίθετες πραγμα-

ΠΟΤΕ ΘΑ ΦΥΓΟΥΜΕ

Η ζωή μας, τα χρόνια μας περνούν και σε μερικές περιπτώσεις τα περιθώρια είναι μικρά. Έν τώ μεταξύ ή ζωή μας κυλάει στη Μακρονήσο. Είναι έδώ πολύ καλά. Είναι υπεραπόφραστες οι προσπάθειες της Διοικήσεως μας για να είναι αυτή που είναι. Δεν μπορεί όμως να έχη τό ρυθμό τον γοργό, που απαιτεί ή ηλικία μας. Οι έορτές, τό ποδόσφαιρο, τό βόλεϊ, τό θέατρο, οι ώραιες όμιλίες, ή άφιξεις του καΐκιου, τό μπάνιο μας και τό καθουρομάζωμα είναι βέβαια άραιοτάτα και οι συναδελφικές παρήρες. Κάτι όμως μας λείπει. Κάτι όμως μέσα μας μάς λείπει να φύγουμε.

Και αυτό νομίζω που θέλουμε είναι ή περισσότερη κίνηση, ή δράσις, ή άλλαγή, ή περιπέτεια άκόμα. Τί τα θέλετε, είναι ή ηλικία. Κι' όταν μερικές φορές άκούμα είμαστε στο μεταίμιον αυτής της ηλικίας — όμωλό για τις παλαιότερες κλάσεις — και τότε τάλι άπό αντίδρασι έγουμε καμιά φορά περισσότερη αυτή την αίσθησι της έλλειψως της κινήσεως, της άλλαγής.

Όλα βέβαια είναι σχετικά. Έδώ είναι καλά για ένα διάστημα. Ύστερα ήλθε ό κόρος, τό αίσθημα της φυγής. Άκουσα στρατιώτες που μου έλεγαν:

— Είναι καλά έδώ, και άμα τό έξετάση κανίνας συμφεροντολογικά, πρέπει να μείνεις έδώ όσο τό δυνατόν περισσότερο. Είναι και δεν είναι στρατιωτικό, γιατί δεν έχει βρει ά γυμνάσια. Τόση είναι ή εύγένεια κ' ή καλωσύνη της Διοικήσεως μας. Αισθάνομαι όμως κάτι να μου λη μέσα μου πως πρέπει να φύγω από έδώ. Θέλετε είναι τα νειάτά μου, ή ή συναίσθησις της ευθύνης, μπορεί τό ρωμαϊκό φιλότιμο. Άνα μερικές φορές μέσα μου. Μου φέρονται καλά και με τις περιστάσεις που ζούμε, έξασφαλίω στοιχειώδως ήσυχ γενικά ζωή. Ποιός με πιέζει; Δεν βρίσκω τό δική μου άπόλυτα στην έδώ όμαδική ζωή; Όσο και να μας έλεγαν κι' όσο να λέμε βλέπουμε. Βλέπουμε πως οι άξιοματικοί μας δεν είναι ούτε φονιάδες, όπως τους έπαριστάναν, ούτε άδικοι. Άντιθέτως μάς φρονταί με πραγματική πατριική στοργή και ένδιαφέρον. Κ' αισθάνομαι τότε κάτι μέσα μου σαν ένοχη. Θέλω να φύγω. Να πάω με τους άλλους στρατιώτες να εκπληρώσω την πραγματική στρατιωτική άποστολή. Έδώ πως να δικαιολογηθώ που μένω;

— Έτσι είναι, παιδί μου. Έχει από καιρό τώρα άρχισει ένας άγώνας ιερός άπελευθερωτικός στην ούσια, όχι με την έννοια της γης Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

Πιστεύω εις τον προορισμόν και την άποστολήν της Έλλάδος όπως πιστεύω εις τον Θεόν (30)

Η νεότης δεν έπλάσθη διά τ'ν ήδονήν, έπλάσθη διά τον ήρωισμόν και την δημιουργίαν (21)

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΤΙΜΗΤΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Σε εποχές κρίσιμες, σαν τη δική μας, είνε μαρτυρημένο από την ιστορία ότι λαοί με δράσι και μεγαλό παρελθόν κλονίζονται συθέμελα, περνούν στο περιθώριο και καμιά φορά χάνονται για πάντα.

Όσοι αμφιβάλλει για την παραπάνω αλήθεια, ας κάμει τον κόπο να φυλλομετρήσει την ιστορία του θάνατου ελληνικού λαού.

Μά ή Ρώμη έπεσε έξω οκτρά στους υπολογισμούς της. Ένν κρταύσε γερά στα πολεμικά χέρια της τις άλυσίδες που είχε περάσει στο λαιμό των σιλάβων.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΑΡ. 7

1 2 3 4 5 6 7 8 9
10 11
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) Πλήθος.— Μάρκα. 3) Σπίτι ή κατάσταση.— Συνδεσμός. 5) Ζωηρά λάμψη. 7) Πρωτεύδελφοί των πιερρώντων (πληθ.). 9) Προσωπική αντωνυμία.— Μέσον καλλωπισμού. 11) Μερές των ζωικών σωμάτων (πληθ.).—Κράτος της Ασίας.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) Πρόθεσις. 2) Είδος φρούτου (καθαρ.).— Συνοδεύει τον πυρετόν. 4) Ονομασία γενική συμπλέγματος ελληνικών ήσαν.— Μόριον της γραμματικής. 6) Νότα.— Απάθροπος συμπεριφορά. 8) Λιμήν της Ιταλίας.— Ψοφούν για ψοφίμια. 9) Χρονικόν επίρρημα.

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΑΝΑΜΗΝΣΕΙΣ

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ

Είχαμε φτάσει στη Μπίγλιστα. Οι κάτοικοι Αρβανίτες, ούτε να μάς κωτάζουν κινε θέλανε. Τα παιδιά μας φοβόντουσαν και μάς αποφεύγανε. Φορούσαν όλα Ιταλικά ρούχα κι' αγαπούσαν τους Ιταλούς. Οι γέροι μάς μισούσαν. Νέοι άντρες δέν υπήρχαν στο χωριό. Μάς είπαν πως φοβήθηκαν τους Ιταλούς κι' έφυγαν. Η αλήθεια είναι, πως πήγαν μαζί τους και πολεμιάν εναντίον μας.

Ξαπέλυσε εναντίον του.

Και οι Έλληνες, οι δούλοι τότε, Έλληνες, τί έκαμαν; Μήπως μιμήθηκαν τ' αφεντικά τους; Έξυπνοι αυτοί, κατάλαβαν ένωρις τί κολοσσιαία δύναμις κρυβόταν κάτω από τ' άπλο κήρυγμα του Χριστού. Συγκινήθηκαν από την χριστιανική διδασκαλία. Πίστεψαν στο Χριστό απ' τους πρώτους. Έπλησαν μέσα τους καινούργιο αίμα. Η διαίρεσις τους είχε κάμει δούλους. Για πρώτη φορά από τόν κήρυκα του Ευαγγελίου έπαρναν τ'ό μάθημα της ενότητος.

Νά, λοιπόν, τ'ό μυστικό της σωτηρίας, της αναστάσεως, της ζωής και της προκοπής του Έθνους μας: Ο σύνδεσμός του με την χριστιανική πίστι. Στο συμπέρασμα αυτό καταλήγουν όλοι οι μεγάλοι ιστορικοί.

Αλήθεια, είνε μεγάλη ή χριστιανική κληρονομιά που μάς αφήκαν οι πρόγονοί μας. Όσο κρατάμε κλεισμένη καλά μέσα στην ψυχή μας την άτιμητη αυτή κληρονομιά, τ'ό Έθνος μας όχι μονάχα θα ζή, αλλά και θα άκμαίξει, θα δημιουργή άθάνατο πολιτισμό, θα μεγαλοφυγή, τ'ό όνομά του θα περνά στην αιωνιότητα, για να διδάσκη παντοτεινά, μικρό αυτό σε έκταση, μεγάλο όμως σε πνεύμα, ότι οι λαοί που ταυτίζονται με τον Χριστόν, δέν πεθαίνουν, αλλά γίνονται και αυτοί άθάνατοι.

ΠΟΤΕ ΘΑ ΦΥΓΟΥΜΕ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ
κλιματικής απάτης που του έδωσαν οι κομμουνιστάι, έχει άρχισει ένας ιερός αγώνας, πραγματικά ιερός, στον οποίον σαν Έλληνες, αφού διαλύθηκαν τ'α σκοτάδια, θέλεις να πής. "Επειτα έχουν ζυμνησει μέσα σου τ'α νεϊάτα, που θέλουμε κίνησι, αλλαγή, να σκαρφαλώσουμε τις ραχούλες, να δούν τις ρεματιές, να περάσουν έστω και γρήγορα από κελαιριστά νερά. Νά δοούν χωριοδικία και πολιτείες. Στις νέες νεανικές άνησυχίες και προσανατολισμούς, στρατιώτες: Καλή τύχη. ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗΣ "Εφ. Άνθ)γός

ξεύη ό,τι άφηνεν ό έχθρος στην υποχώρησή του. Βγήκαν, λοιπόν, οι άντρες, για τή δουλειά αυτή, κι' όταν γύρισαν, έφεραν χιλιαν λογιών πράγματα, χρέσιμα κι' άχρηστα, από πρωμαχικά και όπλα γερά ή σπασιμένα ίσασε επιτελικούς χάρτες, έγγραφα, επιστολές στρατιωτών στους δικούς τους ή άτομικές σημειώσεις. Μέσα σ' αυτά τ'α χαρτιά βρέθηκε κι' ένα ημερολόγιο του στρατιώτη Τζιρόνε Γκιουζέτε από τ'ό Μπενεντέτι, του 2ου Λόχου του Συντάγματος Πινερόλε. Σ' αυτό σημειώνε διάφορα άσημαντα πράγματα, περιστατικά της ζωής του, παρατηρήσεις του, χωρίς καμιά στρατιωτική άξία. Τ'ό πηρα κάθισα σε μιά γωνιά κι' άρχισα να

ΘΕΑΤΡΟ - ΤΕΧΝΗ - ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΜΑΣ

"1940-1948"

Ευγενική και άκάματη ή φροντίδα του αξιωματικού κ. Χατζήνη για να μάς δώσει την παράσταση της 25.7.48. Είδαμε τρία σκέτες. Τ'ό πρώτο «1940-48», γεμάτο έθνικό παλμό και πατριωτική έξαρση του γνωστού θεατρικού συγγραφέ.

άπίρριτος σκηνικός διάκοσμος, ή έρμηνεία τών ρόλων με τούς ζωντανούς και πλούσιους σε συναίσθημα διαλόγους, ήσαν τ'α στολίδια μιάς σεμνής έθνικής τελετής που μίλησε βαθειά στην ψυχή τών Σκαπανέων.

αφ. Γ. Άσημακοπούλου. Η ιστορία αυτή μιλάει εύγλωττα:

— Μιλάει για τής Πατρίδος μας τή (δόξα τήν αιώνια κι' άρχίζει στα άλδανικά τ'α βράχια (και τ'α χιόνια, άρχίζει με τ'ό πόλεμο τ'α ένδοξα χρόνια (για εκείνα και τελειώνει μιά βραδιά έδώ μέτ' (στην Άθήνα.

Δείχνει τ'ό υπεράνθρωπο θαύμα του άλδανικού έπους που όφειλεται πρωταρχικά στην άδιάρρηκτη ψυχική, ήθικη και έθνική ενότητα της Ελλάδος. Οι Άλδονόμαχοί μας! Μεγάλη λέξις. Συγκράτησαν την Μουσουλνική επιβουλή κατά της Ιεράς ελληνικής γής και παρουσίασαν σ' όλον τόν κόσμον τόν πολεμικόν μοναχισμόν του έχθρου γίγαντα με... γυάλινα πόδια! "Όστερα, αργότερα, σε ένδοξα χρόνια, μέτ' στο χός της Κατοχής, άριμένοι κακοί Έλληνες θέλησαν να διασπάσουν την ενότητα, γιατί εις τόν άγωνα των κινήτρων είχαν την εξυπνέτησιν τών συμπερονόντων προαιώνιον έχθρών.

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ

Είπαμεν εις τ'ό προηγούμενον πως ό άνθρωπος έξ ένστικτου άναζητεί τ'ό καλοκαιρι με τ'όσην όρεξιν τή σαλάτα, που με τ'ό λάδι είνε όρεκτικωτάτη και θερεπτικωτάτη τροφή. Σχετικώς με τ'α λαχανικά, επικρατεί ή αντίληψις ότι, όταν βράζονται, καταστρέφονται αι βιταμίνας, ένν τούτο δέν είνε όρθόν δια τας βιταμίνας Α, Β και C. Μερικοί πάλιν πετούν τ'ό νερό της βρασιμένης σαλάτας ή τήν στίβου. Η συνήθεια αυτή άποβάνει εις βάρος του οργανισμού μας: άκριβώς εις αυτό τ'ό νερό μέσα περιέχονται τ'α περισσότερα και πολυτιμότερα άλατα.

και μάλιστα τύφον, παράτυφον, δυσεντερίαν, χολέραν. Δια τούτο πρέπει να πλύνονται καλά και να άπορριπώνται τ'α έξωτερικά φύλλα των. Όταν υπάρχει επιδημία, τότε τα τρώγονται μόνον βραστά.

Και τώρα άς όμλήσωμεν δια τ'α φρούτα: Καί τ'α φρούτα, όπως και τ'α λαχανικά, έχουν πολύ νερό, 80—85%, άλλ' έχουν και σάκχαρον 5—10% και πολυτιμότερα οργανικά άλατα, και είνε, όπως έτονίσασμεν, μαζί με τ'α λαχανικά, ή κυριώτερα πηγή τών βιταμινών μας. Καί δια τούτο θα έπρεπε να τρώγονται να είνε καθημερινή τροφή του κόσμου. "Θά έπρεπε"!... Διότι εις την πραγματικότητα μόνον τ'α άποθαμιζόμενα και τ'α τρώγομεν με τ'ό μάτι, έφ' όσον ή τιμή των, τ'α έχει μεταβάλει εις είδος πολυτελείας άποροστέλαστον εις τόν πολύν κόσμον!... Καί είνε δυστύχημα τούτο, άφου ή ελληνική μας

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ-ΠΕΜΠΤΟΣ 1-0

Την παρελθούσα Κυριακή μέσα σε μιά πρωτοφανή κοσμοπλημμύρα είνε ποδοσφαιρική συνάντησις μεταξύ τών ομάδων του 2ου και του 5ου Λόχου.

— "Όστερα από ένα συναρπαστικό και με ένσπασσόμενες φάσεις παιχνίδι, νικήτρια άνεδείχθη ή όμάς του 2ου Λόχου με τέρματα 1:0.

— Την νικήτρια όμάδα άπέτέλουν: "Όξύζογλου, Δοσμανιόης, Παπαδόπουλος, Βοσνάκης, Γεωργιάτος, Γκουβής, Τασλακίδης, Αιλιανός, Νικήτας, Πολίτης, Βοσνακίδης II.

— Δέν παραλείπουμε ν' αναφέρουμε και δύο άκόμη νίκας του 2ου και του 6ου Λόχου. Η προχθεσινή όμως νίκη του ήταν άνωτερη κάθε προδοχίας, δεδομένου ότι ή όμάς του 5ου Λόχου κατείχε μέχρι προχθές τόν τίτλον του άπτήτου.

— Τούτο άποδεικνύει ότι ή ποδοσφαιρική όμάς του 2ου Λόχου άποτελείται από καλούς και φιλοτιμώσις παίκτας, οι όποιοί κατέρχονται εις τόν στίβον δια να διεκδικήσουν τόν κότινον της νίκης, έφ'αρμυζόντες πάντοτε παιχνίδι εύγενές και άρτιο από άπόφως πεχνικής άποούσεως.

— Εις τούτο συντελεί κυρίως ή ευγενική και έπιμελημένη προσπαθεια του Διοικητού του Λόχου κ. Πρωτόπαππα, ό όποιος ακούραστα προσπαδεί να άνεβάσει τ'ό Λόχο του στο άνώτερο επίπεδο από κάθε πλευρά και όποιοι. Τού εύχόμεστε όλόψυχα, πάντοτε επιτυχία. ΕΞΕΝ. ΜΠΕΛ.

γής, ή και όχι τόσον πλουσία εις άλλα πολυτίμα προϊόντα του εδάφους της και του υπεδάφους, όσον τ'α εδάφη άλλων προνομιούχων χωρών, έχει μολαταίτα τ'ό μέγα να τούτο προνομίον, ότι παράγει εκλεκτά και γευστικώτατα κηπουρικά προϊόντα και φρούτα γενικώς. Καί θα έπρεπε να παίζον έννα σημαντικόν ρόλον εις την διατροφήν του Λαού μας.

Δέν να τονισθί ότι δέν είνε μόνον αι θερεπτικά Ικανότητες των φρούτων (και τών λαχανικών) που θα έπρεπε να λαμβάνονται υπ' όψιν, αλλά κυρίως και αι θεραπευτικά των, που είνε πράγματι σημαντικά. Τ'ό σάκχαρον, τ'ό όποιον περιέχουν τ'α φρούτα, τ'α άλατά των, τ'α αϊθέρια έλαια, αι βιταμίνας και κλπ. είνε, όπως είπομεν, πολυτιμότερα στοιχεία, άπαραίτητα δια τήν διατήρησιν του άνθρωπίνου οργανισμού εις κατάστασιν καλής υγείας. Άλλά και συγκεκριμένα θεραπευτικάς ιδιότητες έχουν ταυτα εις όρισμένους νόσους. Δια τας γαστροεντερικάς άνωμαλίας τ'α νοσή φρούτα άντενδείκνυνται βασικώς, ένν ένδεικνυνται ή διαίτα με βραστά φρούτα, κομπόστες και μαρμελάδες. Δια καταστάσεις χρονιάς δυσπεψίας τ'α φρούτα είνε τ'ο καταλληλότερον φάρμακον, ιδιαιτέρως δε τ'α σικά, τ'α σταφύλια, τ'α φραγκοστάφυλα και ό χουμαδάες. Δια τας νόσους του ήπατος και χοληδόχου κύστεως, δια τας όποιας χρειάζεται τροφή πτωχή εις λιπή και πλουσία εις υδατανθρακας, τ'α φρούτα είνε ή ένδεικνυομένη τροφή, επίσης δια τήν ενεργητικήν τον επίδρασιν επί της πέψεως. "Επίσης ό χυμός τών φρούτων έχει θεραπευτικάς ιδιότητες, γνωστάς άκόμη από τής αρχαιότητος, όπως αναφέρεται δια τόν χυμόν τών λεμονιών. Καθ. Γρηγ. Χ.

να γύρω και μάς κούρσε, κάθισε στα πόδια μας. Μά τ' αυτοκίνητο άρνούσε να φτειαχθί. Η νύχτα κνοτοζύγανε και τ'ό κρύο περνόναζε.

— "Όρε λεβέντες, κατά πως πάν τ'α πράγματα τ' άμάξι άπόψε δέν φτιαχτεί. Έλάτε στο χωριό μ'α ταχειά, τ'α έπμερομάτα, βλέπομε τί γίνεται. Άντε, όρε, λεβέντες. Εσφορτώσαν τ'α ζά και τ'αδεσαν να σύρουν τ'ό αυτοκίνητο. Έμένα κι' άλλον έγα τραυματία μ'α έβαλαν πάνω στ' αυτοκίνητο. Ο μικρός με τ'ό σκυλί, κάθισε να φυλάη τ'α πράγματα. Οι άλλοι, έσπορωνχαν τ' άμάξι. Τ'ό χωριό, καθώς μάς είπαν, δέν άπεχε και πο'ν και πραγματικά ύστερα από μιάς ώρας δρόμο άγαντέψαμε τ'α καλύβια του. Ήταν τοσιμάνικος καταυλισμός. Σε μισή ώρα θά μπαίναμε στο χωριό. ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΝΟΜΙΚΟΣ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Εις τ'ό έπόμενο.

τ'ό ξεφυλλίζω μ' άρεσεν ή άπότητα του ύφους του έδειχεν άνθρώπον άγράμματο. Σε κάποιο άλλο τ'α γραμάματα ήσαν πολύ κακογραμμένα κι' οι γραμμές έκαναν παράξενα ζιγ-ζάγ. Έγραφε για τόν πόλεμο, τήν άγονία του, τούς φόβους του, για τούς κινδύνους, τ'ε βροχές, τ'α χιόνια: "Φαίνεται πως οι έχθροι μας πάθαν όμαδική λύσσα. Ρίχνοται άπάνω μας σαν θηρία κι' ούτε φροντίζουν να καλυφθούν. Είνα λαός άπολίτιστος, γιατί ούτε τήν πο'εμική τέχνη γνωρίζουν. Η Μαντόνα να μάς φυλάη γιατί πρέπει ν' άπαλλάξουμε τήν ανθρωπότητα από τέτοιους σκληρούς και αιμοδόρους ανθρώπους". Έκοινα τ'ό φύλλο αυτό και τ'όβαλα στη τσέπη μου. Τ'ό βράδυ συνεχίσαμε τ'ό δρόμο μας. Στο μέτωπο μάς περιέμεναν.

— "Όρα καλή στα παλληκάρια! —Ειά σε πατριώτες. —Πώς τα λέτε οεσις και πάνω. Τί γίνονται οι Ιταλιάνοι; —Και τ'ό δικό μας τ'ο παιδι μαζί σας πολεμάει, είνε περήφανα ό μικρός. Ο γέρος μάς έδωσε τσιγάρο και κάθισαν κι' αυτοί να έμποστάσουν και ν' ακούσουν τ'α νέα του μετώπου από μάς τούς τραυματίες. Τ'α ζά μασούλαγαν κάτι παληόχορτα τ'ό σκυλί, άφου έφερεν έ-

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

ΑΠ' ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ 1ου ΛΟΧΟΥ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Την ώρα που το άραιο σκοτάδι αρχίζει ν' αγκαλιάζει τον καταυλισμό μας, ύστερα από την απόλυτη στιγμή του εσπερινού προσκλητηρίου, ένα θέαμα συγκινητικό επαναλαμβάνεται κάθε μέρα. Μια φωνή διάτορη πρὸς τὴν Ἑλλάδα! Μία ἐπίκληση τῶν παραπλανημένων παιδιῶν τῆς, θερμῆ προσευχῆς που ἐξαγγίζει τὴν ὥρα αὐτῆς καὶ κάνει τὴν ἀτμόσφαιρα τόσο ἐθνική.

Ὁ Λόχος μας κάνει κι' ἀπόψε τὴν ἐξόρμησή του. Αὐθόρμητα, χωρίς καμμία προσαγῆ, τραβάει καὶ πάλι πρὸς τὴς σκιῆς τοῦ Διοικητοῦ μας, τοῦ Ὑποδιοικητοῦ καὶ τῆς Λέσχης τῶν Ἀξιωματικῶν, ἀνακατεμένοι μετὰ τοὺς ἐθνοσυνάγωγους ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς μας. Κατευθυνόμεστε ἐκεῖ γιὰ νὰ ἐπαναλάβουμε τὸ γνωστὸ αἴτημά μας, ν' ἀποδείξουμε ἔμπραχτα πῶς ὅτι ξαναγυρίσαμε στὸ ἐθνικὸ μονοπάτι, τὸ μονοπάτι τοῦ καθηκόντος καὶ τῆς τιμῆς.

Ἐνας ἑξαλλος ἐθνοσυνάγωγος, κάτι που παρασύρει σὲ θερμὲς ἐκδηλώσεις κι' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς πιὸ ψυχροὺς τύπους. Τὰ πατριωτικὰ τραγούδια, ποὺ ἔγιναν ἢ προσευχῆ μας, ἕνα μέσον πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τὴν Μάννα-Πατρίδα, νερμίζουν τὴν ἀτμόσφαιρα, λὲς καὶ γυρεύουν νὰ φθάσουν μακριά, πολὺ μακριά, ἐκεῖ που μὴ ἀλλή πλοαμική ἰαχὴ συνοδεύει τὴν νικηφόρα ἐξόρμησή τοῦ ἐθνικοῦ μας στρατοῦ.

Ἐνας σωστὸς σίφουνας! Κάτι ποὺ μοιάζει μετὰ προέλαση. Καὶ σύνθημά μας, κατακλιθεὶς ὅλης αὐτῆς τῆς ἀναταραχῆς, ἕνας κοινὸς πόθος ποὺ θέλει νὰ γίνῃ πραγματικὸς γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἰερώτερη ἠθικὴ ἱκανοποίησι: «ΟΠΛΑ ΘΕΛΟΥΜΕ — ΟΠΛΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΧΑΙΣΟΥΜΕ Τ Ο Υ Σ ΣΛΑΥΟΥΣ».

Οἱ ζωηρὲς φωνὲς μας σκεπά-

ζουν ὅλους τοὺς ἄλλους Λόχους τοῦ Τάγματος. Ἐχομε τὴς συχνότερες νίκες στὴς εὐγενεῖς αὐτῆς μάχης. «ΟΠΛΑ ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΛΟΧΟ». Νὰ τὸ σύνθημά μας, σύνθημα ποὺ διαλαλοῦν οἱ ὀρμητικοὶ Σκαπανεῖς μας. Καὶ σὰν ἐπιφώδης, μετὰ τὴν ἐπιστροφή μας στὸν καταυλισμό, ἀκούεται τὸ τραγούδι «Τὶ ζητοῦν οἱ Βούλγαροι μ' σ' στὴ Μακεδονία». Σύμβολο τῆς ἀγωνιστικῆς διαθέσεως τοῦ ἔθνους, ἡ ναυλὸδινὴ θέλησή του νὰ συντρίψῃ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Κρούμιου, τὰ τασκάλια τῆς Βαλκανικῆς καὶ τὰ μίσθαρνα ὄργανά τους.

Τελευταῖος σταθμὸς στὴν ἐπιστροφή μας τὸ γραφεῖο τοῦ Λοχαγοῦ. Τὸν ἀρπάζουμε στὰ χέρια μετὰ οὐρανομήκειες ζητωκραυγές, γιὰτὶ εἶνε λεβέντης στὸ σῶμα καὶ στὴν ψυχῆ, στοργικὸς πατέρας ποὺ ἀκαυτεῖ εὐγενεῖα τὰ παράνοιά μας καὶ δίνει σ' αὐτὰ τὴν εὐθύτερη λύση. Ἡ φύσιονομία του ἔχει ἀπλωθῆ μ' ἡμᾶς, ἔχει ποτίσει τὸ εἶνάκι μας ἀνδρισμό, καλωσύνη καὶ ἐθνικὸ παλμό. Ἐπαναλαμβάνουμε καὶ σ' αὐτὸν τὸ γνωστὸ αἴτημά μας, κι' ἀφοῦ πάρουμε τὴ διαβεβαίωσή του, τραβοῦμε στὴς σκιῆς.

Στιγμὲς ἱερές, γεμάτες ἐθνικὴ κατάνυξη καὶ δέος. Στιγμὲς ποὺ μᾶς ἔρουν τόσο κοντὰ στὴν Ἑλλάδα, αὐτὴν ποὺ ποθήσαμε τόσο πολὺ. Μετὰ τὸν ἔρχομό τῆς νύχτας, στὸ ἐρημικὸ κι' ἀπόμυρο αὐτὸ ἐλληρικὸ ξωκκλήσι, οἱ ἦχοι μῆς ἀόρατης, μὰ βροντερῆς καμπάνας, καλοῦν τὰ παροστρατημένα παιδιά στὸν ἐθνικὸ τοῦτο ἐσπερινό. Συντετριμμένες ψυχές, ποὺ προσέρχονται εὐλαβικά ἐκεῖ κάθε βράδυ, γιὰ νὰ προσευχθῶν καὶ νὰ ζητήσουν συγχώρεση ἀπὸ τὸ Θεὸ τῆς Ἑλλάδος!

Π. Β.—1ου Λόχου

ΑΠ' ΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟ ΛΟΧΟ

ΜΙΑ ΣΕΜΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀπόψε πάλι ξεσπαθώσαμε. Ἡ γῆ βρόντησε κατ' ἀπ' τὰ πόδια μας καὶ ὁ ἀέρας βούιζε ἀπ' τὸ τραγούδι, καθώς, συντεταγμένοι, ξεκίνησαμε. Εἶνε τὸ καθιερωμένο θραυνὸ ξεκίνημα τῶν παιδιῶν τοῦ 7ου Λόχου, ποὺ μετὰ τὴν καρδιά γεμάτῃ ἐλπίδα βαδίζουν, διασχίζοντας τὸ Τάγμα, καὶ βροντοφανάζουν τὴ θέλησή τους, ποὺ εἶνε καὶ πόθος τοῦς διακαῆς: «Οπλα! Δώστε μας ὄπλα νὰ πολεμήσουμε. Ὀπλα, γιὰ ν' ἀποδείξουμε στοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος μας—ποὺ κάποτε μᾶς παραπλάνησαν— ὅτι ὄχι μόνον δὲν μᾶς κέρδισαν, ἀλλ' ἀπεναντίας πρέπει ν' ἀντικρίζουν σὲ μᾶς τοὺς πιὸ σκληροὺς ἐχθροὺς τους. Ὀπλα, γιὰ ν' ἀποδείξουμε στὸ ἔθνος μας καὶ σ' ὅλους τοὺς Ἕλληνας, πὼς μ' ὄλο τὸ προσωρινὸ παραστράτημά μας, ποτὲ δὲν πάψαμε κι' ἐξακολουθοῦμε νὰ εἴμαστε Ἕλληνας, καὶ πὼς μόνος μας πόθος εἶνε νὰ πολεμήσουμε καὶ νὰ ἐκδικηθοῦμε τοὺς προδότες τῆς Φυλῆς μας.

«Πιστέψαμε σὲ λόγια πλάνα», τραγουδοῦμε τὰ μετανιωμένα Ἑλληνοπούλα. Κι' ὕστερα «Κοντοζύγωσε ἡ ὥρα τὸ κονόνι νὰ βροντήσῃ», συνεχίζουμε, καθώς φθάνουμε μπροστὰ στὸ Διοικητήριο. Τὸ τραγούδι, φλογερὸ κι' αὐθόρμητο, θγαίνει ἀπ' τὰ στήθη μας, δονώντας τοὺς αἰθέρας, καὶ τ' ἀεράκι τοῦ παίρνει ἀνάλαφρα καὶ τὸ σκορπᾷ στὴ σιγαλιὰ τῆς νύχτας.

Καὶ σὲ λίγο αὐτὸ σβύνει γιὰ νὰ πάρῃ τὸ θέση του τὸ «Ὀπλα θέλουμε» κι' «Ὀπλα στὸν Ἐβδομο». Κι' ἐνῶ ὁ ἐθνοσυνάγωγός μας ἀνάβει, ξεσπάμε σ' οὐρανομήκειες ἐκδηλώσεις καὶ ζητωκραυγές, ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Στρατοῦ μας, ὑπὲρ τοῦ Τάγματος καὶ τοῦ Διοικητοῦ μας.

Τὴν προσοχή μας τώρα τραβᾷ ἡ φωτεινὴ γιρλάντα τῆς Λέσχης τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν καὶ πάμε πρὸς τὰ ἐκεῖ. Καταλαμβάνουμε τὸ γύρω τῆς Λέσχης φωτεινὸ χῶρο κι'

Οἱ Σλαῦοι καὶ οἱ Βούλγαροι εἶνε ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλ' οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἐχθροὶ καὶ ὅλων τῶν λαῶν τῆς γῆς (29)

ἀρχίζουμε πάλι τὰ τραγούδια καὶ τὴς ζητωκραυγές: «Τὶ ζητοῦν οἱ Βούλγαροι στὴ Μακεδονία» εἶνε τὸ τραγούδι π' ἀρχίζουμε. Καὶ, ξάφνου, αὐθόρμητα, τὸ γιουρούσι ξεσπάει. Ζωηροὶ καὶ ἀκάθεκτοι, καμιά δεκαριά ἀπὸ μᾶς, ὀρμίζον μετὰ τὴν Λέσχην, μετὰ τὸν Λοχαγό μας, ποὺ καθισμένος σ' ἕνα τραπέζακι, τὸ βᾶθος, μᾶς ἀκούει τὸση ὥρα καὶ μᾶς καμάρωνε. Τώρα, καταλαβαίνοντας τοὺς σκοπούς μας, προσπαθεῖ μετριοφρόνως νὰ μᾶς ἀποφύγῃ. Μὰ ἐμεῖς δὲν τοῦ κάνουμε τὴ χάρη. Μέσα σ' ἐλάχιστα δευτερόλεπτα, βρίσκεται μετῶρος, στὰ χέρια μας, καὶ θριαμβευτικὰ τὸν μεταφέρουμε ἔξω. Κι' ἐκεῖ στὴν πίστα ποὺ τὸν πάμε, ὕστερα ἀπὸ φρενιτιῶδη διαδρομὴν ἀνάμεσα στὸς Σκαπανεῖς τοῦ Τάγματος, γίνεται ἀντικείμενο ἐθνοσυνάγωγους ὑποδοχῆς.

— Ζήτω ὁ Λοχαγὸς μας Χατζημιχαήλ, φανάζου οἱ Σκαπανεῖς τοῦ 7ου Λόχου.

— Ζήτω ὁ Λόχος—Θαύμα, συνεχίζουμε ὅλοι μαζί.

Καὶ σὰν κρῆφραῖν ἀκούγεται τὸ σύνθημα ποὺ μᾶς κατέκτησε: «Ὀπλα στὸν Ἐβδομο!»

Ἐκδηλώνουμε ἔτσι τὴν ἀγάπη μας γι' αὐτὸν, ποὺ στάθηκε γιὰ μᾶς στοργικὸς πατέρας κι' ἔμπνευσμένος ὀδηγητῆς. Κι' ἐκείνος, ἀστράφτοντας ἀπὸ χαρὰ, δέχεται μετριοφρόνως τὴς ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ μᾶς παρακαλεῖ νὰ τελειώσουμε, διότι εἶνε φανερό ὅτι τὸν φέρνουμε σὲ δύσκολη θέσι. Κι' ἐμεῖς, σεβόμενοι τὴν ἐπιθυμία του, μὰ ἔχοντάς τον πάντα στὰ χέρια, τὸν ὀδηγοῦμε πάλι στὴ Λέσχην καὶ μετὰ τὴν τελευταία ἐθνοσυνάγωγὴν ζητωκραυγῆ, ποὺ τὴν ἐνισχύουν καὶ οἱ παρακαθημένοι κ.κ. Ἀξιωματικοί του, ἐπιθέτουμε στὸ τραπέζακι του. Ξεκινᾷμε κατόπιν νὰ φύγουμε. Δὲν μᾶς ἀφίνει. Θέλει νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ κι' αὐτὸς μετὰ τὴν σειρά του καὶ μᾶς ὀδηγεῖ στὸν μουφὲ νὰ μᾶς κερᾷ.

— Στὴν ὑγεία σας, κ. Λοχαγέ, καὶ εἰς ἀνώτερα, τοῦ εὐχόμεθα.

Κι' αὐτὸς, χαμογελάοντας, μᾶς εὐχαριστεῖ καὶ μᾶς ἀνταποδίδει τὴν εὐχῆ.

Τώρα ὅμως πρέπει νὰ φύγουμε, γιὰτὶ χτύπησε Σιαπητήριο. Καλονηχίζουμε τὸ Λοχαγό μας καὶ τοὺς παρευρισκομένους, καὶ τραβάμε γιὰ τὸν Καταυλισμό.

Ἀπόψε θὰ κοιμηθοῦμε εὐχαριστημένοι, μετὰ τὴν καρδιά γεμάτῃ ἐθνικὸ παλμό.

ΝΙΚΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ
7ος Λόχος

Ἡ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΗΘΙΚΗΣ ΑΓΩΓ. ΤΑΓΜΑΤΟΣ

19—25-7-48

Ἀνεγνώσθησαν εἰς συγκεντρώσεις τοῦ Τάγματος 171 ἀνοικταὶ ἐπιστολαὶ στρατιωτῶν πρὸς πολιτικές, στρατιωτικὰς, ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς καὶ οἰκείους των. Ἐγένοντο αἱ κάτωθι ὁμιλίαι:

Δευτέραν (19-7): «Ἐχουν οἱ Βούλγαροι ἐθνικὸν ἔπος;» ὑπὸ τοῦ στρατ. τοῦ 7ου Λόχου Θεοτοκά Γεωργίου.

Τρίτην (20-7): «Τὸ καθῆκον παντὸς Ἑλλήνος πρὸς τὴν Πατρίδα» ὑπὸ τοῦ στρατ. τοῦ 4ου Λόχου Μελά Δημοσθένους.

Τετάρτη (21-7): «Οἱ Προδότες» ὑπὸ τοῦ ἐφ. ἀνθ)γοῦ Νικολοπούλου Ὀδυσσεῦς τοῦ Λόχου Εἰδικότητων.

Πέμπτη (22-7): «Ποιοὶ βοηθοῦν τοὺς συμμορίτας τοῦ Μάρκου καὶ διατί;» ὑπὸ τοῦ ἐφ. ἀνθ)

εἰς τὴν ἐλευθερὰν Μακεδονίαν καὶ Θράκην δὲν ὑπάρχουν Σλαῦοι, ὑπάρχουν ὅμως Ἕλληνας, κρυπτοῦ Ἕλληνας καὶ ἐκσλαυισμένοι Ἕλληνας εἰς τὴν δουλωμένην Βόρειον Μακεδονίαν καὶ Βόρ. Θράκην (10)

γοῦ Πρωτόπαππα Ἀθανασίου τοῦ 2ου Λόχου.

Παρασκευὴ (23-7): «Πότε θὰ γιορτάσουμε τὴ Νίκη» ὑπὸ τοῦ λοχίου Γεωργίου Δημ. τοῦ 1ου Λόχου.

Σάββατον (24-7): «Ἡ Ἑλλάς ὡς πρωτοπόρος τοῦ πολιτισμοῦ» ὑπὸ τοῦ ἐφ. ἀνθ)γοῦ Μπζοῦ Ἀρ. τοῦ Γραφείου Ἡθικῆς Ἀγωγῆς.

Κυριακὴ (25-7): Ἐρησικευτικὴ ὁμιλία ἐκ τοῦ διδύλου «Μεταξὺ τῶν δύο πολέμων» ὑπὸ τοῦ στρατ. Παπακώστα, «Ἡ χειραφέτησις τῆς γυναικὸς» ὑπὸ τοῦ στρατ. τοῦ Λόχου Ἀσφαλείας Βορτελίνου Ἀνδρέα.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ἔγινε ποδοσφαιρικὴ συνάντησις ὡς καὶ θεατρικὴ παράστασις ἀπὸ τὸ καλλιτεχνικὸ συγκρότημα τοῦ θεάτρου τοῦ Τάγματος μετὰ ὄρασις σκέτις.

Καθ' ἐκάστην γίνονται ἠθικαὶ διδασκαλίαι εἰς πρωΐνας συγκεντρώσεις τῶν Λόχων.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Ἐφ. ἀνθ)γός ΛΟΞΑΣ Π.

ΠΡΟΣ Ἁ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

ΣΤΟ ΚΑΛΟ...

Ἀκόμα δύο ἀποστολὲς ἀπ' τὸ Μακρονήσι γιὰ τὸ πεδίο τῆς τιμῆς. Μία γιὰ τὴ Θεσσαλονικὴ καὶ ἄλλη γιὰ τὴ Λάρισα. Γερά κορμιά, νέοι, ξαναγεννημένοι στὴν αὐτοπεποίθησι, ἔτοιμοι νὰ συνεχίσουν τὸν ἱερὸ Μαραθῶνιο τῆς Φυλῆς, φτάνουν στὸ λιμάνι.

Ἐνα πλήθος συναδέλφων τοῦς πλαισιώνουν γιὰ νὰ τοὺς εὐχηθῶν ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδιάς τους τὴν ἀπλή, ἀπείρητη εὐχῆ: «Ἀγαπητοὶ συναδελφοί, στὸ καλό...».

Μία χαρούμενη συνοδεία, μὴ παρ' ἄρα ποὺ πάει γιὰ γλέντι, θάλεγε κανεῖς, διασπάζεται γιὰ τελευταία φορὰ τὸ χῶρο τοῦ καταυλισμοῦ τῶν Λόχων. Naί. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀλκή, ξαναθεριεμένη στ' ἀδρὰ χαρακτηριστικὰ τῶν παιδιῶν αὐτῶν, ποὺ φύγουν μετὰ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη.

Συνεχιστὰ κι' αὐτοὶ μῆς ἄγας παρακαταθήκης, πάνε σὰν σὲ πανηγύρι.

Εἶνε σίγουροι γιὰ τὸ δίκαιο τῆς Μάχης τῆς Ἑλλάδος. Κι' ἐμὲ βεβαιότητα πηγαίνουν στὸ δρόμο αὐτὸ. Ἴσως δύσκολο. Ἴσως σκληρὸ δρῆμο. Μὰ εἶνε καὶ κείνοι καὶ ἐμεῖς πεπεισμένοι γιὰ τὸ τέλος.

Γιατὶ πιστεύουν. Πιστεύουν στὴν τελικὴ ἔκβασι. Πιστεύουν στὴν ἰερότητα τοῦ σκοποῦ.

Πιστεύουν στὴν δύναμή τους. Πιστεύουν στὴν ἀλήθεια καὶ τὸ φῶς.

Πιστεύουν στὴν Ἑλλάδα. Ἐνας κόμβος κλείνει τὸ λαϊμὸ ἀπὸ συγκίνηση. Ἐνα ἱερὸ δέος συνταράζει ὀλόκληρη τὴν ὑπαρξή μας. Μὴ εὐχὴ γεννιέται καὶ μένει στὴν καρδιά μας:

«Ἀγαπημένοι συναδελφοί μας. Πηγαίνετε στὸ καλό. Γρήγορα θ' ἀνταμώσουμε. Στὸ καλό...».

ΤΟ "ΓΑΛΑΖΙΟ ΤΑΓΜΑ"

Στὸ Τάγμα μας γίνεται μὴ ὀργιῶδης κίνησις. Ὁ κάθε Λόχος ἔχει καὶ τὸ δικὸ του σύστημα ἐργασίας. Πάντως ἕνας εἶνε ὁ σκοπός: Ἡ εὐγενὴς ἀμίλλα εἰς ὅλους τοὺς τομείους. Ὁ καθένας, ἐνεργώντας ξεχωριστὰ, φιλοδοξεῖ νὰ φτάσῃ τὸ συντομώτερον εἰς τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν του. Τὰ μέσα ποὺ διαθέτει εἶνε ὅ,τι πιὸ λεπτὸ ὑπάρχει στὸ πνεῦμα, στὴν τέχνη, στὸν ἀθλητισμό.

Ἐξω ἀπὸ τὴν ἠθικοπλαστικὴν κίνησι, καὶ τὴν ἐθνικὴ ἀποκατάστασι, ποὺ εἶνε καὶ ὁ ἀνώτερος σκοπός.

Παράλληλα ὁ κάθε Λόχος ἀκοῦει στὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ ὄνομα. Ὁ 4ος Λόχος ὀνομάζεται «Βράχος» χάρις στὸν γρανιτῶδη καὶ ἀγέραστο κ. Κατσάμπα, ποὺ, παρὰ τὴν προχωρημένη ἡλικία του, στέκει εὐθυτενῆς-ἀλύγιστος. Μοιάζει, θάλεγε κανεῖς, σὰν γηραιὸς μεσαιωνικὸς πύργος, ποὺ ἀντιμετωπίζει καρτερικὰ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου.

Διπλά τοῦ 3ος Λόχου, μετὰ ἄλλα λόγια, ὁ Λόχος «Κύμα». Ποῖς δὲν γηρίζει τὸν Λοχαγὸν κ. Λουκίδη, ποὺ μετὰ τὸν ἀπείρητα καλλιτεχνημένον Λόχον του, μετὰ τὴς πρωτοτυπίας ἐκπληρῶσει τοὺς πάντας; Ὁ Λόχος-Κύμα, εἴπαμε, ὀνομάστηκε ἔτσι, γιὰτὶ κάθε τόσο καὶ κάτι καινούργιο παρουσιάζει. Πάντα θγαίνει ἀσπροπρόσωπος: Στὴς παρελάσεις, στὸ καλλιτεχνικὸ τμήμα, στὸ θέατρο ἢ στὸ ποδόσφαιρο. Γι' αὐτὸ, ὁμολογᾷ, δὲν θὰ ἦταν ὑπερβολὴ ἂν ὀνομάζονταν Λόχος—Ἐκπληξίς.

Ἄλλὰ δὲν θὰ ἦταν παράλειψις, ἂν ὄχι παραφωνία, ὅταν τὸ Κύμα καὶ ὁ Βράχος δὲν εἶχαν ὡς ἀπαραίτητο στολίδι, τὴς σκοτεινῆς νύχτας τὸν Φάρο; Ἀσφαλῶς καί! Γι' αὐτὸ καὶ ὁ 5ος Λόχος, σὰν ἑλιόφωτος ποὺ εἶνε, θέλησε νὰ μοιρασθῇ κι' αὐτὸς τὴ μαγευτικὴ χάρα τῆς θάλασσας. Καὶ πῆρε τὴν ὀνομασίαν «Φάρος».

ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΥ

ΜΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΚΥΨΕΛΗ

Πολύμορφον τὸ συντελούμενον ἔργον στὸ Τάγμα μας γιὰ τὴν ἠθικὴ καὶ ἐθνικὴ ἀνάπλαση τῶν Σκαπανέων. Κάθε ὄνομα καὶ ἐκπληξίς, κάθε εἰκόνα καὶ θαύμα δράσεως.

Ἄς κάνουμε σήμερα μὴ βόλτα στὸν Λόχον Εἰδικότητων, στὴν... διομηχανικὴν κατ' οὐσίαν περιοχῆ! Ἐθνοσυνάγωγος καὶ ἀκούραστοι οἱ Σκαπανεῖς βρίσκουν ἐκεῖ τοὺς τρόπους γιὰ νὰ θεραπεύσουν τὴς ἀνάγκης τοῦ Τάγματος μετὰ τὴν πλῆρη εἰδικότητά τους. Θέλουν νὰ εἶνε πρῶτοι σὲ ὅλα. Στὸ ὑψηλότερο σημεῖο εἶνε τὰ δύο Λατομεῖα ποὺ προηγουμένον τὴν οἰκοδομικὴν πέτρα. Κατεβαίνοντας θὰ πέσῃ τὸ βλέμμα τοῦ ἐπισκεπτοῦ στὸ καμίνι, ποὺ παρασκευάζει τὰ τούβλα καὶ τὰ κεραμίδια. Τὰ τούβλα μετὰ τὸ σῆμα «Α.Τ.» ἀποτυπωμένο εἶνε ἀπὸ τὰ καλύτερα τοῦ εἶδους τους, ὅπως μᾶς ἐτόνισε ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ συνεργείου. Ἡ στερεότης τους εἶνε πρωτοφανῆς χάρις στὴν ποιότητα τοῦ χῶματος. Κάθε καμινιά ποὺ γίνεται ἀνά 10ήμερο θγαίνει 4.500 τούβλα καὶ κεραμίδια ἀνάμινα. Οἱ ρυθμοὶ ὀνομαστικῆς παραγωγῆς αὐξάνουν συνεχῶς. Καὶ μὴ πρωτοτυπία, ποὺ δὲν διεκδικεῖ βέβαια δίπλωμα ἐρευνητικῆς, ἀλλὰ εἶνε περίφημη γιὰ τὴν πρακτικότητά της: Τὸ θαλασσινὸ νερὸ χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν τούβλων «θαλάσσης», ἄς ποῦμε, ποὺ δὲν ὑστεροῦν σὲ στερεότητα ἀπὸ τὰ κεραμίδια τὰ ὁποῖα εἶνε μὲν... τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, ἀλλὰ στερεότατα!

Καὶ τώρα στὸ ἀσβεστοκάμινο τοῦ Τάγματος, ποὺ δὲν εἶνε τὸ μοναδικόν, ἀφοῦ τέτοια διατηροῦν ἐν λειτουργίᾳ ὁ 2ος, ὁ 6ος καὶ ὁ 7ος Λόχος. Μὴν ἐκπλαγῆτε, λοιπόν, γιὰτὶ λῶμπουν ἀπὸ φρεσκάδα καὶ ἀποστράπτουσα καθαριότητα οἱ σκηνὲς καὶ τὰ περιτεχνίσματα τοῦ Στρατοπέδου τοῦ Τάγματος. Τὸ ἀσβεστοκάμινο εἶνε πᾶς ἡ μόνιμη πηγὴ ἀνεφαιδισμού. Τὸ ἀφθονὸ ἀσβέστι εἶνε ἐκεῖνο ποὺ ἐξασφαλίζει τὴν καλὴ ἀμφάνιση καὶ ὑγιεινὴν τοῦ Στρατοπέδου μετὰ τὴν πάλαιθεν ὀμορφίαν ποὺ καθρεφτίζει τὸ εὐγενικὸ ἔργο τῆς Διοικήσεως καὶ διαλύει τὰ μαύρα καταθλιπτικὰ σύννεφα τῆς σμοφαντίας. Τὸ θέαμα τῆς δεξαμενῆς, τοῦ μικροσκοπικοῦ ἐργοστασίου ἠλεκτροπαραγωγῆς, τῶν μαγειρείων καὶ τῆς ἀποθήκης ἐφοδισμοῦ ὁμιλεῖ εὐγλωττα γιὰ τὸ ἔργο τῶν κτιστῶν καὶ τεχνιτῶν μετεν-ἀρμέ.

Τὰ κομψὰ αὐτὰ κτίρια, τὰ πε-

Μὰ θὰ μοῦ πῆτε: Γιὰ νὰ ὑπάρχη Φάρος, Βράχος, Κύμα κλπ., προϋποθετεῖ κάποια δύναμι, ποὺ στὸ πέρασμά της ἀφίνει κατὶ ἱστορικόν. Naί! Ἡ δύναμις αὐτὴ ἐρμηνεύεται ἀπὸ τὸν ἀγαπημένον καὶ συμπαθὴν Λόχον τῶν Ἐθνοφρουρῶν, ποὺ, χάρις στὴν ἐποποιίαν τοῦ Ἀλβανικοῦ ἔπους, ὀνομάσθηκε Λόχος «Ἀέρα».

Οἱ ἄλλοι Λόχοι θέλησαν νὰ μείνουν ἀβάπτιστοι ἀκόμη. Αὐτοὶ δὲν θὰ πῆ πὼς μένουν ἀπαθεῖς στὴν γενικὴ προσπάθεια ποὺ καταβάλλεται ἀπὸ ὅλους. Ὅλο αὐτὸ τὸ ἀρμονικὸ καὶ εὐρυθμὸ συμπλέγμα, ἰσχυρίζεται κάπως ὑπεροπτικὰ ὁ 7ος Λόχος, ποὺ ἐφιλοδόχησε νὰ ὀνομασθῇ Λόχος-Θαύμα, ὅτι τὸ κλίνει μέσα του.

Δὲν ξέρω ἂν ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματικότητα. Πάντως εἶνε ἕνα τὸ γεγονός: πὼς ἀπὸ 7 (ἑπτὰ) ποὺ εἶνε τὰ θαύματα τοῦ Κόσμου, προσετέθη καὶ ἕνα ἀκόμη, ὁ 7ος Λόχος. Ὁ χρόνος ὅμως θὰ μᾶς δώσῃ τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσουμε δεόντως τὴν μεγάλῃ του φιλοδοξία.

Καθὼς βλέπουμε, ὅλα στρέφονται γύρω ἀπὸ τὴν γαλαξία θάλασσα. Γύρω ἀπὸ τὸ χρῶμα ἐκείνο, ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὸ χαρακτηριστικὸν γνῶρισμα τῆς Φυλῆς μας, ποὺ μετὰ τὴν χάρη πλαισιώνει τὰ ἐθνικὰ ἐμβλήματα. Ὑστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ, μὴ καὶ στὸ Τάγμα μας ἀνοίγονται καινούργιοι ὁρίζοντες, ποὺ μέσα ἀπ' αὐτοὺς—κ' ὕστερα ἀπὸ τὴν καθαρίαν καὶ ἀποτοξίνωσιν τῶν ἀπατηλῶν καὶ ἀναρχικῶν δογματῶν ποὺ ἐμόλυναν τὴν Ἑλληνικὴν ψυχῆν μας, καὶ μετὰ τὴν φωτεινὴν ποδηγέτησι τοῦ λατρευτοῦ μας Διοικητοῦ— οἱ Σκαπανεῖς θὰ εὐρουν τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, νομίζω πὼς ἐπαξίως θὰ πρέπει νὰ ὀνομασθῇ ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΝΗΟΥ.

Ν. Γ. ΠΕΠΠΑΣ
3ος Λόχος

ριτειχίσματα τῶν Λόχων, ποὺ καθεὶνα ἔχει δικὸν τὸν καλλιτεχνικὸν μοτίβον καὶ γούστο καὶ μ' ἐπιμέλεια φιλοτεχνημένης παραστάσεως, οἱ κολώνες ποὺ ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὴν παραλία μέχρι τὸ γήπεδο εἶνε μὴ ὀραία γλυπτῆ ἀντίθεση μέσα στὴν γραμμικὴ τοποθέτησι τῶν σκηνῶν γιὰ νὰ μεγαλῶνῃ τὴν ἐντυπωσιακὴν γραφικότητα τοῦ συνόλου.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Προπαρασκευαστικές ασκήσεις μάχης στο Τάγμα μας. Οί Σκαπανείς μας στο Λόχο 'Ασφαλείας έτοιμάζονται διά τó μεγάλο ξεκίνημα, υπό την έπoπτεία του έκλεκτου άνθ)γού κ. Δασκαλάκη. ΜΕΣΟΝ: Στρατιώτης του Λόχου 'Ασφαλείας, αναβαπτιμένος στην 'Εθνική Κολυμβήθρα του Τάγματός μας, αντίκρύζει με 'Εθνική υπερφάνεια τó μέλλον. ΔΕΞΙΑ: 'Η ποδοσφαιρική όμας του 1ου Λόχου με επί κεφαλής τόν Λοχανό κ. Μπέσκο.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΑΛΑΜΠΑΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΠΙΣΚΕΠΟΝΤΑΙ ΤΟ Α' ΤΑΓΜΑ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

Μία ακόμη επίσκεψις, ή όποία τιμά τó Τάγμα μας και άντανακλά τήν εκτίμησιν τών ξένων, όσον και τήν αποδοσιμένη σημασίαν τής εν τή Μακρονησώ γενικωτερον συντελουμένης ευγενικής εργασίας. 'Η επίσκεψις αύτη είνε ένα δείγμα τής εύγνωμοσύνης του 'Εθνους όλοκληρου διά τó αίσιον πέρας τής αναληφθείσης υπό τών έκλεκτών αξιωματικών μας άποστολής.

Οί επισκεφθέντες τó Τάγμα μας τήν 28ην Ιουλίου έ.έ. ήσαν οί κ.κ. Εύάγγελος Καλαμπαλικής, έν άποστρατεία στρατηγός, πρώην στρατιωτικός άρχηγός 'Ομάδος Μεραρχιών Μακεδονίας του ΕΛΑΣ, Γεώργιος 'Αγγελίδης, δικηγόρος 'Αθηνών, Γεώργιος Γεωργούδης, φοιτητής 'Ιατρικής και πρόεδρος 'Εθνικής Πανφοιτητικής 'Ενώσεως, Χρήστος Μικέλης, φοιτ. Νομικής, γεν. γραμματέας τής Ε.Π.Ε., Εύάγγελος Τριβέλας, φοιτ. Νομικής, αντιπρόεδρος Ε.Π.Ε., Βασ. Σερραφείμ, Γ. 'Αντανάκης, 'Αριστ. 'Αναπλιώτης, Α. Λαμπρούλιας, φοιτητής τής Νομικής και Παντ. Σιάννος, φοιτ. Φυσικομαθηματικών.

Πρός τούς συγκεντρωθέντας όπλίτας τού Τάγματός μας πρώτος ώμίλησεν ό στρατηγός Καλαμπαλικής, όστις έγένετο αντικείμενον θερμών εκδηλώσεων, διακοπτόμενος ανά κάθε λεπτόν από τά αυθόρμητα και ειλικρινή χειροκροτήματα τών Σκαπανέων μας, μεταξύ τών όποιων υπάρχουν πολλοί από τούς παλαιούς του στρατιώτας. Μεταξύ τών άλλων έτόνισεν ότι τó κέρρον που είχαν αναλάβει κατά τήν Κατοχήν, ήτοι ή άπόδοσις τής έλευθερίας, είνε τήν Πατρίδα.

Εν συνεχεία, και άφου καυτηρίασε τήν προδοτικήν μαφίαν του Κ.Κ.Ε., συνέστησεν είνε τó άκροατήριόν του νά άποδείξη τήν εθνικήν του πίστιν, διότι αύτό άποτελεί ήθικόν καθήκον και είνε άπαραίτητον διά τήν συνέχισιν του άγώνος. 'Ανασκάπων τήν σημερινήν εξέλιξιν, άπέδειξε τήν εθνοκτόνον δράσιν τής άνταρσίας.

Ανεφέρθη κατόπιν είνε τās διώξεις του 'Ελληνισμού υπό τών αίμοσταγών βορειών γειτόνων, συνέστησε όέ, δια μίαν ακόμη φοράν, τήν ανάγκην πατρίδος έλευθερας, και έπεράτωσε τόν λόγον του με πατριωτικήν και πατοικήν έκκλησιν προς τούς Σκαπανείς διά τήν μετάνοιάν των.

Δεύτερος όμιλητής ό δικηγόρος 'Αθηνών κ. Γ. 'Αγγελίδης, υπεγράμμισε τήν σημασίαν τής μετανοίας και τής εκπληρώσεως του καθήκοντος, ήτις άποτελεί τήν ευγενεστέραν εθνικήν και ψυχικήν άνάστασιν.

Με τó ίδιον περίπου πνεύμα και με τήν ίδιαν εθνικήν έξαρσιν και ιερών φλόγα ώμίλησεν οί κ.κ. Γ. Γεωργούδης, Χ. Μικέλης και Εύάγ. Τριβέλας, συστήσαντες και αύτοί τήν έμπρακτον μετάνοιαν είνε τούς Σκαπανείς μας.

Τούς εύχαριστούμεν διά τήν τιμήν. Τά ειλικρινή χειροκροτήματα, με τά όποία εκαλύφθησαν οί λόγοι των, ός είνε βέβαιον ότι άποτελούν τήν καλύτεραν έγγύψιν τής πλήρους κατανοήσεως τούσων τής ευγενούς των προσπαθειάς όσον και τής άπηχίσεως τήν όποιαν έχουν οί πατριωτικοί των λόγοι.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρός Τον 'Εξοχότατον Κύριον 'Υπουργόν τών Στρατιωτικών. Κύριε 'Υπουργέ,

Μαζί με τά σέδη μας σās στέλνωμε αύτήν τήν επιστολήν και σās παρακαλούμε νά δημοσιευθί εύρύτατα.

Πιστεύαμε και πιστεύομε πάντοτε στα έθνικά μας ιδεώδη και γιά τήν υπέρσπισιν αύτών μας τών ιδανικών βρεθήκαμε από τούς πρώτους εκεί πάνω στα βουνά τής 'Αλβανίας, πολεμώντας εναντίον τών αίσχροών επιδρομέων 'Ιταλών.

Κατά τó διάστημα τής Κατοχής, παραπλανηθέντες από τα άπατηλά και ψευτικά συνθήματα των κομμουνιστών ότι θέλουν νά άπελευθερώσουν τήν Πατρίδα από τόν κατακτητή, σαν άδανομοίχοι που είμαστε, πιστεύοντες ότι εργαζόμεθα γιά τήν άπελευθέρωσιν τής Πατρίδος, έγιναμε μέλη του Ε.Α.Μ.

Δέν άργήσαμε όμως ν' αντίληφθούμε ότι οί κομμουνιστάι δέν είχαν σκοπόν νά άπελευθερώσουν τήν Πατρίδα, αλλά ειργάζοντο γιά λογαριασμό τών προαιωνίων έχθρών μας, τών αίμοσταγών Βουλγάρων και 'Αλβανών, και γιά τήν κάθοδον τής Ρωσίας είνε τó Αίγαίον, παραδίδοντες είνε αύτούς τήν Μακεδονία και τήν Θράκη.

Κύριε 'Υπουργέ, 'Ημείς, σαν τίμιοι και γνήσιοι 'Ελληνες, καταγόμενοι από τήν έπαρχίαν Βάλτου, που ήταν τó κα-

ταφύγιον τών έλευθέρων 'Ελλήνων του 1821 και είχαν τά λημέρια τους οί όνομαστοτεροι άρματαλαιοί και κλέφτες, δέν θα γίνουμε προδότες τής Πατρίδος, γι' αύτό τούς άποκρήξαμε με όργη και όρκίζόμεθα νά τούς πολεμήσουμε, θυσιάζοντες και αύτή τή ζωή μας, μέχρι νά έξοντωθούν οί προδότες του Κ.Κ.Ε. και συνεργάται του.

"Όταν εκλήθημεν είνε τήν 'Εθνοφρουράν, ή Πατρίς, έχουσα υπό όψει τήν κατά τήν κατοχήν άνάμιξιμ μας είνε τó Ε.Α.Μ., μάς άπέσπασε είνε μακρονησον, είνε τó 'Εθνικόν τούτο Πανεπιστήμιον, όπου κάθε πεπλανημένος 'Ελλην βρίσκει τόν ίσιο δρόμο του καθήκοντος και τής τιμής προς τήν Πατρίδα.

Καθημερινώς οί άξιωματικοί και οί συνάδελφοι με όμίλις άποκαλύπτουν και ξεσκεπάζουν τά καταστροφικά σχέδια του Κ.Κ.Ε., που θέλει νά πουλήσιν τήν Πατρίδα στους 'Ελασοβουλγάρους και νά άφανίσιν τή Φυλή μας με τή φωτιά και τó μαχαίρι.

Καλούμε όλους τούς 'Ελληνες νά μιμηθούν τó παράδειγμα μας, νά τούς άποκηρύξουν, και όλοι μαζί νά πάρουμε τά όπλα νά ξεκαθαρίσωμε τούς προδότες 'Ελασοβουλγάρους και νά δημιουργήσωμε μια 'Ελλάδα ΜΕΓΑΛΗ, ΕΝΔΟΞΗ και ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.

— Ζήτω ή 'Αθάνατη 'Ελλάδα! — Ζήτω ό Βασιλεύς! Μετά τιμής Τζαμαλής 'Απ. — Παλιγιάννης Β.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ Η ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

Του Συνεργάτου μας κ. Γ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑ

ΓΡΑΜΜΟΣ. 'Ιούλιος. — «Στις 3.45' αρχίζει ή επίθεσις». γραφει τó σήμα στο κιτρινόλευκο χαρτί. Κί' είνε ακόμη 3.30 ...

Σκοτάδι σκεπάζει τις δασωμένες έκτάσεις. Τάλιαρος, Κούτσουρα, Μπουχέτσι, Φούρκα... 'Υψώματα ποτισμένα με αίμα. Κορυφές πανύψηλες, όπου έχει καθήσει ό θάνατος ύστερα από πολύωρο περνούσιμα πάνω άπ' τις κοιλάδες και τά φαράγγια τής σκυθρωπής περιοχής.

Μακριά άκούγεται τó μούγκρισμα κανονίου. Μοιάζει, θαρρείς, με πνιγμένα βροντήε, που πλησιάζει. Τίποτε δέν κινείται μέσα στην άγρια νύχτα. 'Ός κι' ό άέρας άκόμη, βαρύς, ύγρος, που σου πνίγει τή ψυχή, δέν έχει τή δύναμι νά κόμη νά σαλέψουν τά όλόροθα αιωνόβια δέντρα που ξεπερνούν τά τριάντα μέτρα.

"Όλα άπόψε άγρυπνούν. Δουλεύουν άκούραστοι οί ασύρματοι. Και μαζί με αύτους χτυπούν κι' οί καρδιές. Τά μάτια γάνουν τόν όρίζοντα. 'Ο σούρανος λές και πνιγνεται άπ' τούς όγκους τών μαύρων βουνών, που γεννούν τó αίσισημα τής μονώσεως. 'Ακόμη και τ' άστέρια μοιάζουν με άσπρηρά άπόμακρα δέλεματα, που έξετάζουν βλοσυρά.

'Ακίνητοι στα χαρακώματα οί γενναίοι. Μαύρες κυρτές σιλουέτες, πιό σκοτεινές κι' άπ' τή νύχτα, έτοιμες προς άλμα.

Όυτε τσιγάρο! Μήτε κουβέντα! 'Ακόμη κι' ή άναπνοή δέν πρέπει ν' άκούγεται δυνατά στις ώρες τούτες τής σιγής. 'Ο έχθρος δέν γνωρίζει οίκο. Παραμονεύει σαν άγρίμι μέσα στην κοιλότητα κάποιου δέντρο. Κρατά τó αύτοματο στο χέρι και από μία μικρή τρύπα παραδοκει. Διασκάδ τον μάθαιναν στο Μπούλκεσ σκοποβολή. Κί' όταν πεισθήκαν οί Σλαύοι πώς δέν χάνει όβλι, τόν στείλαν στερνά στην 'Ελλάδα νά σημαδεύη τ' άδέλφια του.

'Από νωρίς οί διμοιρίται κρατούν τó σήμα που τούς διατάσει τήν επίθεσι. 'Η ώρα περνά. Δέν περιγράφεται ή άναμονή τής μάχης. Χτυποκάρδι κι' ένταση. Γενικός συναγεμώδ όλων τών ψυχικών δυναμειών ως που ν' άκουσθί τó άπαλλακτικό «έμπρός»! 'Υστερα ό έαυτός λυτρώνεται. Και όλα πάλι λειτουργούν κανονικά, άνθραπινα...

— Κοντεύομε, κύριε ύπολογαγέ! — Σέ δέκα λεπτά. 'Όταν δούμε τή φωτοβολίδα... — Περνά ή ώρα, ή, ακριβέστερα,

σέρνεται. Δαγκώνουν τά χείλη νευρικά οί μαχητάι. Τώρα πιά όλα, μά όλα, συγκεντρώνονται στο όπλο. Όυτε ό θυμός τών στοιχειών τής Φύσεως γίνεται αντίληπτός, βρέχει. 'Η γλαϊνή μουσκέει. Μά δέν ενδιαφέρει τόν πολεμιστή ή βροχή.

Λίγα λεπτά ακόμη... Σφίγγουνται τά δόντια νευρικά.

Τέλος, ένας πράσινος διάττων άνεβαίνει στο κατάμαυρο στερώμα. Είνε ή φωτοβολίδα. 'Η ζωή μαζεύεται μονομιάς στα πόδια που μοιδιάζουν. Μετά... Φουσκώλουν τά στήθη. 'Ομοβροντίες ξεσχίζουν τόν άέρα. Ριπέε μικρές και σύντομες σταλμένες από χέρι — ραιμο και έυπειρο. Ριπέε μακρές και άπότομες, νευρικού σκουετού. 'Όπλα, όλομο, που «χαχανίζουν» σαν άθέατα τέρατα και σκάνε ξερά, άπότομα, με μοχληρότητα που έννευρίζει.

— 'Εμπρός!... 'Αέρα!...

Προχωρούν οί πολεμιστάι. Βρέχει. Ρίχνει χαλάζι. 'Η φωτιά καυαυάζει τόν όρίζοντα κι' οί λάμψεις κάνουν τήν ατμόσφαιρα ατέλειωτη προθήκη διαμαντιών, που διαλύουν έξακτινώσεις άπέριων χρωματισμών.

'Η μάχη έχει άρχισεί... Γ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

άλλά και με άδειξιότητα θαρδάρων τó προκλητικό θράσος των ψευτοπαλληκαράδων με τά δακρυβρέκτα θρηνολογήματα των έξεπαγγελματος ζητιάνων. Είνε πρόθυμοι νά φιλήσουν όποιον δέ μπορούν νά έξοντώσουν, γιά νά τόν έξοντώσουν εκ του ασφαλούς, άφου τόν φιλήσουν.

'Υπάρχουν μερικοί τύποι ζητιάνων που έπαίτουν με θράσος τήν έλεημοσύνη που δέν τους αξίζει και παίρουν ύφος σα νά εύεργετούν αύτοί τούς έλεητάς των. Τέτοιαι θλιβερής ψυχολογίας άνθρωποι άποτελούν τόν ύπόκοσμο τής «Δημοκρατικής Κυβέρνησεως» του Μάρκο. Τέτοια εκδήλωσι είνε και τó κείμενο τής περιόφημης «ήλωσε» 'Αλλ' όπως είπαμε, κανείς πιά δέν πρόκειται μήτε νά συγκινηθεί, μήτε νά ξεγελαστεί. Μονάχα νά εύθυμήσωμε μπορούσαμε και νά βγάλωμε κάποια χρύσια συμπεράσματα.

Τά κείμενα και των δυό «δηλώσεων», είνε δυό από τις άμέριτες, πανομοιότυπες περιπτώσεις, που μάς άποκαλύπτουν ως τó βάθος τόν παραλογισμό και τήν ίταυότητα τής κομμουνιστικής έπαναστατικής τακτικής και νοοτροπίας. Μιά από τις κύριες συνήθειες τής τακτικής αύτης, θα μπορούσαμε νά τήν άποκαλέσωμε «μέθοδος του διπλού στόχου». 'Όταν βλέπομε τήν κομμουνιστική ήγερσι νά «σημαδεύει» κάπου επίδεικτικά και συγχρότως νά μάς φωνάζει μ' όλους τούς πλεβόδες τής προπαγάνδας τής «έδώ κοιτάτε α ύ τ ό ε, είνε ό στόχος μου», πρέπει νά ξερούμε πώς ό πραγματικός τής στόχος είνε α λ λ ο ε. Πάντα με τó εγγέλασμα δουλεύουν οί κομμουνιστάι. Στα όρόνια τής κατοχής, όφαναζαν πώς πολεμούν τόν κατακτητή, γιά νά κρύψουν πώς προετοιμαζαν τήν ύποδούλωσι τής 'Ελλάδας στους Σλαύους. 'Ετσι και ή «ήλωσι» τους τώρα, αρχίζει παραπλανητι-

Μετ'ά τήν χθεσινήν τελετήν τής ενάρξεως των 'Ολυμπιακών του Λονδίνου σήμερα αρχίζουν οί κυρίας άγώνες.

Τό άπόγευμα θα γίνουν οί προκριματικοί τών 400 μ. μετ' έμ ποδίων, τών 100 μ., 800 μ. ό τελικός του άλματος είνε ύψος και ό τελικός τών 10.000 μ.

Είνε τά άγανίσματα τής σημερινής ήμέρας μετέχουν οί 'Ελληνες Πετροπουλάκης (400 μ. μετ' έμποδίων), Μαρίνης και Πετράκης (100 μ.), Στρατάκος και Μαυρουδής (800 μ.), και Λάμπρου έφ' όσον προκριθί κατά τόν προκριματικόν άγώνα τής πρωίας.

'Η έορτή τών έγκαινίων του γηπέδου άθλοπαιδιών του Πανιωνίου, ή όποία θα γίνη με πσαν έπισημότητα τήν προσεχή Δευτέρα είνε τήν 7.30 μ.μ. άκριβώς.

Είνε τήν έορτήν εκλήθησαν νά παραστούν ό ύπουργός τής Παιδείας κ. Βουρδουμπάς, ό ύπουργός τής 'Υγιεινής και επίτιμος πρόεδρος του Πανιωνίου κ. Α. 'Ορφανίδης, ό δήμαρχος Ν. Σμύρνης και άλλοι εκπρόσωποι τών πολιτικών και άθλητικών 'Αρχών.

Οί άγώνες τούς όποιους όργανώνει ή 'Ανωτάτη Συντονιστική 'Επιτροπή 'Αθλητισμού τών 'Ενόπιων Δυνάμεων αρχίζουν τήν Κυριακήν είνε τās 8 μ.μ. είνε τó νήπεδον του Παναθηναϊκού. με τó γνωστό σύνθημα «νά φύγουν οί ξένοι γιά νά εξασφαλιστεί ή έθνική αυτετέλεια και ή ανεξαρτησία του λαού». Τό σύνθημα αύτό, είνε πιά τόσο διαφανές άπό τή χρήση, ώστε είνε εύκόλοτα νά διακριθώμε τήν πραγματικό στόχο των κομμουνιστών, που κρύβεται πίσω από τόν παρωπλανητικό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗΣ

δον του Παναθηναϊκού. Θα προηγηθί παρέλασις τών 200 άθλητών των ενόπιων δυνάμεων, έπασσις σημαίας και όρκωμοσία.

'Ακολουθως ό Βασιλεύς θα κρηύη τήν έπίσημον έναρξιν των άγώνων και θα έπακολουθήσιν ποδοσφαιρικός άγών μεταξύ τών μικτών ομάδων Β. Ναυτικού και Β. 'Αεροπορίας.

'Αλλος άγών θα γίνη τήν Τετάρτην, 4 Αυγούστου, μεταξύ τών ομάδων Στρατού και μικτής διάδος Σωματών 'Ασφαλείας.

'Ο τελικός άγών μεταξύ τών δύο νικητιών ομάδων θα γίνη τήν μεταπροσηγή Κυριακήν 8ην Αυγούστου.

Οί άγώνες προκαλούν μεγάλο ενδιαφέρον είνε τούς φιλάθλους, διότι όλοι οι ομάδες άποτελούνται από τούς καλύτερους ποδοσφαιριστάς μας και έχουν έπιμελέως προετοιμασθή.

Εκτός όμως του ποδοσφαίρου θα γίνου άγώνες κολυμβήσεως, εϊσασκίας, σκοποβολής, δρόμου άντοχής και πυγμαχίας κατά τó ακόλουθον πρόγραμμα:

Εϊσασκία: Τήν 2αν Αυγούστου είνε τόν 'Ομιλον 'Αντισφαιρίσεως, Πυγμαχία: Τήν 3ην Αυγούστου είνε τó ριγκ του Παναθηναϊκού.

Δρόμος άντοχής: Τήν 5ην Αυγούστου είνε τó Στάδιον.

Κολυμβήσις: Τήν 6ην Αυγούστου είνε τó 'Εθνικόν Κολυμβητήριον.

Οί έβδομαδιαίοι άθλητικοί διαγωνισμοί του Πανελληνίου είνε τόν ακόλουθον άποτελέσματα: 100 μ. Παπαδημητρίου 12', Ζέρβας Χαριτόπουλος, 800 μ. Χαριτόπουλος 2' 18", Γιαννάτος, Σιδέρης, 'Άλμα είνε μήκος: Παπαδημητρίου 5,95. Μπάρλας, Χαριτόπουλος, Σφαιροβολία: Γεωργίου 9,15, 'Ατλής, Παπαδημητρίου. ΠΑΠ.